

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-79(36)/13/14/ABB

Warszawa, dnia 7 marca 2014 r.

DECYZJA nr DNR-1/13/2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz w związku z art. 64 ust. 2, art. 55 oraz art. 60 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, 938 i 1646) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej rozłożenia na raty kary pieniężnej nałożonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/121/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. na przedsiębiorcę Adama Ziętka, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma Adam Adam Ziętek w Muchach, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/6/2014 z dnia 28 stycznia 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 2 lutego 2014 r. przedsiębiorca Adam Ziętek prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma Adam Adam Ziętek w Muchach (strona postępowania), złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) nr DNR-1/6/2014 z dnia 28 stycznia 2014 r.

Dowód: prośba o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 2 lutego 2014 r. - k. 122 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, że zachodzą przesłanki do umorzenia niniejszego postępowania jako bezprzedmiotowego na podstawie art. 105 Kodeksu postępowania administracyjnego (K.p.a.) z uwagi na brak podstawy prawnej do udzielania

ulgi w spłacie polegającej na rozłożeniu na raty kary pieniężnej nałożonej na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Nie zgadzając się z powyższym rozstrzygnięciem przedsiębiorca Adam Ziętek wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy wniósł o „umorzenie kary bądź jej zmniejszenie”.

Dowód: decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/6/2014 z dnia 28 stycznia 2014 r. i prośba strony postępowania o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 4 listopada 2013 r. - k. 118-121 i k. 122, akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził, co następuje:

Zadaniem organu odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy i ocena materiału dowodowego, przy uwzględnieniu stanu faktycznego stwierdzonego w czasie wydania decyzji przez organ w pierwszej instancji, jak i zmian stanu faktycznego, które zaszły pomiędzy wydaniem decyzji przez organ I instancji, a wydaniem decyzji przez organ odwoławczy (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 14 października 2009 r., II OSK 1565/08). Powyższe stanowisko Sądu nie traci na aktualności także w przypadku niniejszego postępowania administracyjnego prowadzonego przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, 938 i 1646), zwanej dalej „ustawą o finansach publicznych”, w którym to postępowaniu funkcję odwołania pełni wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. W istocie bowiem w postępowaniu w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy organ powinien rozpatrzyć sprawę na nowo w jej całości, nie ograniczając się jedynie do rozpatrzenia zarzutów strony podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, badając zarówno jej zgodność z prawem, jak i celowość oraz słuszność rozstrzygnięcia.

Wnioskiem z dnia 2 lutego 2014 r. Adam Ziętek zwrócił się do Prezesa UOKiK o umorzenie kary bądź jej zmniejszenie z uwagi na fakt, iż jego działania odnośnie zakupu i sprzedaży rowerków dziecięcych nie były prowadzone w sposób, aby świadomie zagrozić bezpieczeństwu dzieci. W ww. wniosku przedsiębiorca poprosił o wzięcie pod uwagę, iż co prawda wobec prowadzonej przez niego firmy toczyło się już postępowanie dotyczące bezpieczeństwa rowerków, ale jak stwierdził, dotyczyło ono zupełnie różnych sytuacji. Ponadto przedsiębiorca zwrócił uwagę, iż za okoliczność łagodzącą powinien być uznany fakt, że wszystkie rowerki dziecięce będące przedmiotem postępowań przed Prezesem UOKiK zostały zakupione i sprzedane w podobnym czasie, a w związku z tym nie mógł on wiedzieć, „iż taki rower nie jest przystosowany do małych dzieci.” Zdaniem strony

postępowania za okoliczności łagodzące powinny zostać również uznane takie fakty jak: zapewnienia firmy od której przedmiotowe rowerki zostały kupione, iż są one zgodne z wszelkimi przepisami i bezpieczne dla dzieci oraz starania strony o jak najszybsze wyeliminowanie możliwych zagrożeń związanych z użytkowaniem przedmiotowych rowerków. Mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania dokonał ponownej analizy poczynionych dotychczas przez siebie ustaleń i zebranych dowodów z szczególnym uwzględnieniem aktualnych żądań strony postępowania.

Przedmiotem postępowania zakończonego decyzją Prezesa UOKiK DNR-1/6/2014 z dnia 28 stycznia 2014 r. było ustalenie, czy są podstawy prawne do uwzględnienia próby przedsiębiorcy Adam Ziętka o rozłożenie na raty kary pieniężnej w kwocie 3 000 zł nałożonej decyzją nr DNR-1/121/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wyjaśniono, że kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na podstawie przepisów art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowią należności o charakterze publicznoprawnym, tj. należności, których tytuł prawny wynika z władztwa państwowego dającego uprawnienia określonym organom do ustalania lub określania należności budżetowych o charakterze publicznym. W związku z powyższym organ nadzoru ustalił, że ustawa o finansach publicznych nie zawiera podstawy prawnej do udzielania przedsiębiorcom ulg w spłacie publicznoprawnych należności pieniężnych innych niż określone w art. 60 pkt 1 – 6 tej ustawy.

Prezes UOKiK, wskazując w sposób szczegółowy i wyczerpujący na okoliczności jakimi się kierował stwierdził, że została spełniona przesłanka do umorzenia niniejszego postępowania jako bezprzedmiotowego na podstawie art. 105 K.p.a. z uwagi na brak podstawy prawnej do udzielania ulg w spłacie polegającej na rozłożeniu na raty kary pieniężnej nałożonej na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Dowód: decyzja Prezesa UOKiK nr DNR-1/6/2014 z dnia 28 stycznia 2014 r.
- k. 118-121 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Z przedłożonego przez Adama Ziętka wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wynika, że strona postępowania zmieniła zakres swojego żądania i jest ono odmienne od żądania sformułowanego we wniosku na podstawie, którego wszczęto postępowanie zakończone wydaniem przez Prezesa (UOKiK) decyzji nr DNR-1/6/2014 z dnia 28 stycznia 2014 r. Należy podkreślić, iż żądanie to nie może zostać merytorycznie rozpatrzone w toku

niniejszego postępowania, niemniej jednak może zostać potraktowane jako oddzielny wniosek, jednakże i w tej sytuacji i tak postępowanie zostanie umorzone. Powyższe wynika z faktu, iż pomimo zmiany przez stronę postępowania zakresu jej żądania z dotychczasowego dotyczącego rozłożenia nałożonej ww. decyzją nr DNR-1/121/2013 kary na raty na żądanie jej umorzenia bądź zmniejszenia, obejmujący to żądanie wniosek podlega rozpatrzeniu w oparciu o te same przepisy co wniosek o rozłożenie ww. kary na raty. Podstawę prawną do udzielania ulg w spłacie niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą stanowi art. 64 ust 2 ustawy o finansach publicznych. Ulgi te zostały natomiast określone w art. 55 tej ustawy i zalicza się do nich umarzanie należności publicznoprawnych w całości albo w części, odroczenie ich spłaty oraz rozkładanie na raty.

W świetle art. 64 ust. 2 ustawy o finansach publicznych właściwy organ, na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą, może udzielić ulg w spłacie zobowiązań wyłącznie z tytułu należności, o których mowa w art. 60 pkt 1-6 tej ustawy. Przepisy art. 64 ust. 2 ustawy o finansach publicznych nie przewidują możliwości udzielenia ulgi (tj. min. umorzenia należności w całości albo w części) w spłacie zobowiązanemu prowadzącemu działalność gospodarczą należności, o których mowa w art. 60 pkt 7 tej ustawy, tj. dochodów pobieranych przez państwowe i samorządowe jednostki budżetowe na podstawie odrębnych ustaw. Kary pieniężne nakładane na przedsiębiorców przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów są tego rodzaju dochodami.

Ponadto odnosząc się do argumentacji strony postępowania dot. usprawiedliwionych jej zdaniem okoliczności braku wiedzy o ewentualnych zagrożeniach jakie mogłyby wystąpić w trakcie użytkowania przez dzieci przedmiotowych rowerków należy przypomnieć, że ustawodawca w art. 10 ust. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nałożył na producenta obowiązek zachowania należytej staranności, w zakresie prowadzonej działalności oraz zobowiązanie do podejmowania działania odpowiedniego do właściwości dostarczanego produktu, umożliwiające uzyskiwanie przez tego producenta wiedzy o zagrożeniach, które produkt może stwarzać. Przedsiębiorca Adam Ziętek jako dystrybutor przedmiotowych rowerków na rynek polski zgodnie z art. 3 pkt 2 lit. b jest uznawany za ich producenta, a w związku z tym za adresata powyższych obowiązków. Wprowadzając na rynek produkty, których docelowymi odbiorcami mają być małe dzieci producent oraz dystrybutor (art. 11 ust. 1 ww. ustawy) zobowiązani są do zachowania szczególnej ostrożności i staranności właśnie w aspekcie zapewnienia bezpieczeństwa. Intencją ustawodawcy jest by przedsiębiorca

decydujący się na obrót tego rodzaju produktami już posiadał lub odpowiednio wcześniej zdobył potrzebną fachową wiedzę z zakresu bezpieczeństwa oferowanych przez siebie produktów. Poleganie wyłącznie na zdaniu osób trzecich, w tym przypadku firmy od której przedmiotowe rowerki były kupowane, bez należytego samodzielnego przygotowania pozwalającego na krytyczne odniesienie się do zapewnień sprzedawcy o zgodności oferowanego towaru z wszelkimi przepisami i braku powodu do obaw jest niewystarczające oraz nieprofesjonalne i nie może być uznane za okoliczność łagodzącą. Ponadto, z uwagi na uprzednio toczące się postępowanie w zakresie ogólnego bezpieczeństwa rowerków dziecięcych strona postępowania powinna również wykazywać się zwiększoną świadomością w zakresie przepisów prawa regulujących prowadzoną przez nią działalność gospodarczą, w tym przypadku z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Niewątpliwie docenić należy fakt podjęcia przez stronę postępowania współpracy z organem nadzoru i podjęcia przez nią szybkich działań mających na celu wyeliminowanie stwierdzonych zagrożeń co zostało poparte stosownymi dowodami, czego wyrazem było umorzenie postępowania toczącego się w sprawie ogólnego bezpieczeństwa przedmiotowych rowerków. Również nałożona na przedsiębiorcę kara jest stosunkowo niska, jak na fakt powtórnego narażenia szczególnie wrażliwych konsumentów tj. małych dzieci, na zagrożenia produktem tej samej kategorii, co produkt będący przedmiotem wcześniejszego postępowania prowadzonego w stosunku do strony postępowania. Jak podkreślono w decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/121/2013 z 16 grudnia 2013 r. nałożona kara stanowi zaledwie 3% wartości maksymalnie możliwej do nałożenia kary. Okolicznością wziętą pod uwagę był również fakt braku skarg konsumentów na przedmiotowe rowerki.

Prezes UOKiK wydając zaskarżoną decyzję nr DNR-1/6/2014 z dnia 28 stycznia 2014 r. miał na względzie aktualny stan prawny odnoszący się do kwestii możliwości przyznania wnioskowanej przez stronę postępowania ulgi w postaci rozłożenia ww. kary na raty, a w szczególności przepisy ustawy o finansach publicznych. Jak wynika z powyższych ustaleń przepisy te miały także zastosowanie przy rozpatrzeniu niniejszego wniosku, którego przedmiotem jest żądanie również dot. ulgi, jednak tym razem w postaci umorzenia bądź zmniejszenia ww. kary. W świetle powyższego należy podkreślić, iż przyczyną poprzedniego jak i niniejszego rozstrzygnięcia jest brak przepisu, który uprawniałby Prezesa UOKiK do rozłożenia na raty, zmniejszenia lub umorzenia nałożonej na przedsiębiorcę kary.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję, albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez stronę w toku postępowania odwoławczego, zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia, uznał, że decyzja nr DNR-1/6/2014 z dnia 28 stycznia 2014 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylenia.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Otrzymuje:

Adam Ziętek
Firma Adam Adam Ziętek
Muchy 56
63-524 Czajków

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku

Jadwiga Gunerka